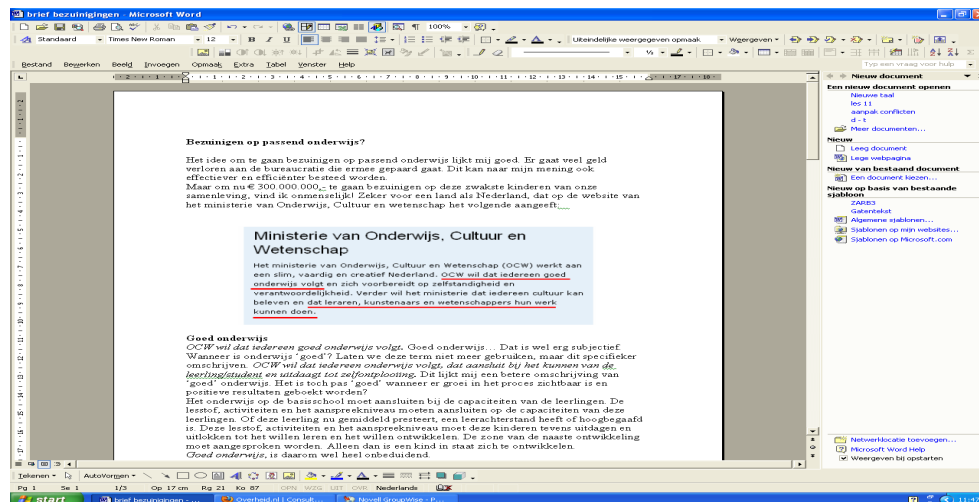

Bezuinigen op passend onderwijs?

Het idee om te gaan bezuinigen op passend onderwijs lijkt mij goed. Er gaat veel geld verloren aan de bureaucratie die ermee gepaard gaat. Dit kan naar mijn mening ook effectiever en efficiënter besteed worden.

Maar..... om nu € 300.000.000,- te gaan bezuinigen op deze zwakste kinderen van onze samenleving, vind ik onmenselijk! Zeker voor een land als Nederland, dat op de website van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en wetenschap het volgende aangeeft:

Goed onderwijs

OCW wil dat iedereen goed onderwijs volgt. Goed onderwijs... Dat is wel erg subjectief. Wanneer is onderwijs 'goed'? Laten we deze term niet meer gebruiken, maar dit specifieker omschrijven. *OCW wil dat iedereen onderwijs volgt, dat aansluit bij het kunnen van de leerling/student en uitdaagt tot zelfontplooiing.* Dit lijkt mij een betere omschrijving van 'goed' onderwijs. Het is toch pas 'goed' wanneer er groei in het proces zichtbaar is en positieve resultaten geboekt worden?

Het onderwijs op de basisschool moet aansluiten bij de capaciteiten van de leerlingen. De lesstof, activiteiten en het aanspreekniveau moeten aansluiten op de capaciteiten van deze leerlingen. Of deze leerling nu gemiddeld presteert, een leerachterstand heeft of hoogbegaafd is. Deze lesstof, activiteiten en het aanspreekniveau moet deze kinderen tevens uitdagen en uitlokken tot het willen leren en het willen ontwikkelen. De zone van de naaste ontwikkeling moet aangesproken worden. Alleen dan is een kind in staat zich te ontwikkelen.

Goed onderwijs, is daarom wel heel onbeduidend.

OCW wil dat leraren (kunstenaars en wetenschappers) hun werk kunnen doen...

Dit is natuurlijk heel tegenstrijdig met de plannen om ruim 6000 man op straat te zetten. Al jaren is het erg lastig om een baan te vinden in het basisonderwijs. Nu er 6000 man op straat gezet wordt, wordt dit natuurlijk niet veel makkelijker. Niet alleen 6000 onderwijzers worden deur gewezen, maar ook hun kennis, expertise en ervaring gaat verloren. De basisscholen krijgen al snel erg veel zorgleerlingen in hun klassen, en de mensen die daar jarenlang mee gewerkt hebben, ervaring hebben en geschoold zijn om deze kinderen de optimale zorg te kunnen bieden, worden weggebonjourd.

Hoe denkt men in het huidige kabinet deze expertise en ervaring die jarenlang is opgebouwd, ineens het basisonderwijs in te loodsen? Met een snelcursus van een jaar? Ik heb twee jaar

lang een cursus gevolgd om inzicht te krijgen in de problematiek van de kinderen op mijn school, cluster 2 onderwijs. Hoe lang denkt u de leerkrachten van de reguliere basisscholen bezig te houden met cursussen, nascholing en opleidingen, om alle kennis tot zich te krijgen rondom de problematiek van alle 4 de clusters binnen speciaal onderwijs? En dan hebben we het nog niet eens over de ervaring. Want de ervaring die je opdoet door het werken met de kinderen binnen speciaal onderwijs, is onmisbaar. Deze kennis, expertise, en ervaring, wordt met de plannen van dit kabinet rigoureus van tafel geveegd.

Onderzoek

OCW geeft aan dat de kwaliteit van het speciaal onderwijs niet overal op orde is. Voordat er drastische systeemveranderingen doorgevoerd gaan worden, is het van groot belang om dit eerst te onderzoeken en de betreffende scholen daarop aan te spreken. Geef die scholen één waarschuwing en een termijn waarbinnen de zaken op orde hersteld moeten worden.

OCW geeft ook aan dat de kosten voor speciaal onderwijs explosief gestegen zijn, terwijl het niet duidelijk is waar al dat geld aan op gaat. Veel geld gaat naar hulpverlening die komt van buiten de school en komt niet in de klas bij de leraar en leerling terecht waar het wel voor bedoeld is. Weer is het noodzakelijk eerst onderzoek te doen naar de oorzaak van deze explosieve kostenstijging, voordat er besloten wordt een systeemverandering toe te passen. Heeft dit kabinet wel voldoende vooronderzoek gedaan? Of wil het, door wederom een onderwijssysteem aan gort te helpen, hun stempel drukken op hun regeerperiode?

Reguliere basisscholen zijn er niet klaar voor.

Aan de reacties binnen onderwijsland is op te maken dat het reguliere basisonderwijs de gevolgen van deze bezuinigingen niet inziet. Men denkt dat het alleen het speciaal onderwijs zal treffen. Heeft het ministerie het reguliere onderwijs wel voldoende op de hoogte gesteld van deze bezuiniging en de gevolgen voor de basisscholen? Of wil dit kabinet geen slapende honden wakker maken en zo stilletjes, zonder weerstand van héél onderwijsland, hun plannen doordrukken?

Scholen moeten zoals hierboven beschreven de expertise in huis halen. Dit is niet met slechts een bijscholingscursus te realiseren. Zeker niet wanneer het problematiek betreft die nu nog binnen de diverse vormen van speciaal onderwijs opgevangen wordt. Dit is te veel en te complex voor elke vorm van bijscholing. En zeker gezien de minister van Onderwijs de bezuinigingen al op zeer korte termijn wil doorvoeren.

Wanneer de scholen er organisatorisch al niet klaar voor zijn, laat staan dat de kinderen binnen het reguliere onderwijs er klaar voor zijn. Deze kinderen krijgen straks klasgenootjes die zich anders gedragen dan zij. Klasgenootjes die langer de tijd nodig hebben om een vraag te beantwoorden, langer de tijd nodig hebben om hun gedachten te formuleren, sneller in paniek raken, ernstig en langdurig ziek zijn, plots in de klas een epileptische aanval krijgen... En wat doet dit met de 'gewone' leerling? Krijgt deze leerling dan nog de aandacht die het verdient? Of wordt er vanuit gegaan dat hij het nu zelf wel even redt.

Ton Elias gaf tijdens de manifestatie in Nieuwegein aan dat het echt wel meevalt, die problemen die de kinderen in speciaal onderwijs hebben. Hiermee zet hij de gehele psychologische dienst ook even heel hard aan de kant. De leer- en gedragsproblemen zijn allemaal onderzocht, universeel geclassificeerd en gediagnosticeerd. Wanneer een beschikking voor speciaal onderwijs wordt aangevraagd, wordt het kind helemaal binnenstebuiten gekeerd. Dan kan meneer Elias, met een cv gevuld met journalistieke en communicatieve functies, geen oordeel vellen over de validiteit van de bevindingen van de beroepsgroep van psychologen.

Ik nodig meneer Elias bij dezen uit om een dagje mee te draaien in mijn klas. Dan zal hij met eigen ogen zien dat deze kinderen wel degelijk problemen ondervinden. De kinderen in mijn

groep volgen het jeugdjournaal en horen natuurlijk ook dat er bezuinigd moet worden. Zij vangen heus op dat hun school daartoe behoort. Dit roept vragen op. Maar nog erger: zorgen en angst.

Verschuiving van budget.

Men geeft in de coalitie ook aan dat er helemaal niet bezuinigd gaat worden. Het geld wordt alleen verschoven binnen het onderwijs. Nu geloof ik dit nog niet direct, maar als het als waarheid aangenomen mag worden, klopt het echter nog niet. Van de ene plek haal je €300 miljoen weg, wat je bijvoorbeeld investeert in beter onderwijs in het eerste jaar van het Middelbaar Beroeps Onderwijs. Dit lijkt een mooie verschuiving, Het volgende probleem wordt vergeten. Op de plaats waar je zojuist €300 miljoen weg gehaald hebt, ontstaat ook een groep van 6000 mensen die werkloos zijn. Wat brengt dit voor extra kosten met zich mee? Deze mensen worden vanaf schooljaar 2011-2012 in de RDDDF geplaatst (risicodragend deel van de formatie). Deze mensen moeten begeleid worden naar hun ontslag. Dit gebeurt met onder anderen begeleidingsgesprekken en cursussen die de kansen op de arbeidsmarkt vergroten. Waar wordt dit van betaald? Wie wordt aangesteld om deze begeleiding te bieden? Is er gekeken naar deze extra kosten?

Gevolgen voor de leerlingen.

Daarnaast is er het probleem, het grootste probleem, dat de kinderen zelf zullen gaan ervaren. De kinderen die nu een veilige plek hebben binnen een school voor speciaal onderwijs, zal de reguliere school weer terug in moeten. Dit is spannend, en ook eng voor velen. Veel kinderen in mijn groep hebben op een reguliere basisschool gezeten, maar konden niet mee met de kinderen daar. Ze waren anders, werden gepest of doken een hoekje in omdat ze zo gefrustreerd waren. Deze negatieve ervaringen nemen de kinderen met zich mee. Deze herinneringen duiken direct op als de kinderen over de 'gewone' school praten. Veel kinderen binnen het speciaal onderwijs zullen, wanneer zij terug naar de basisschool gaan, in een sociaal isolement terecht komen. Zij komen thuis te zitten. Dit schoolverzuim leidt er niet toe dat zij een VMBO-diploma zullen halen, wat hun kansen op de arbeidsmarkt weer verkleint. Deze kinderen zijn aangewezen op een uitkering en een sociaal isolement. Hoe hoog zijn de kosten die dit met zich mee brengt op de langere termijn?

Prestatieloon.

Tenslotte het prestatieloon. Als je het onderwijs besluit in te gaan kun je verwachten dat je, in tegenstelling tot het bedrijfsleven, niet kunt rekenen op een jaarlijkse vette salarisverhoging of bonus. Daarom vraag ik me af waarom we, in de tijd waarin een fikse bezuiniging voor de deur staat die de kwaliteit van het onderwijs gigantisch hard zal treffen, niet van dit prestatieloon af zien.

Met vriendelijke groeten

*Marlous van Grinsven en groep H1
De Taalbrug, Eindhoven (cluster 2)*